

PROLOG

Este cunoscută dragostea lui Hristos pentru copii. Evangheliile ne oferă informații emoționante despre afecțiunea pe care Domnul o nutrește pentru copii. De pildă, când a vrut la un moment dat să arate oamenilor ce înseamnă smerenia, a „luat un copil în brațe și le-a zis...” (cf. *Mc. 9, 36*). Victor, presviterul din Antiohia, tâlcuiește cu multă înțelepciune această faptă a lui Hristos: „deoarece copilul este curat de invidie, de slavă deșartă, de dorința de întâietate, și are totodată cea mai mare dintre virtuți, nevinovăția”¹. De asemenea, când i-au

¹ John Antony Cramer, *Catena Graecorum Novum Testamentum*, 1967, p. 364.

adus copii ca să-i binecuvânteze, Hristos nu a refuzat să o facă, ci chiar a subliniat: „lăsați copii și nu-i opriți să vină la Mine, căci a unora ca aceștia este Împărăția cerurilor” (Mt. 19, 14). „Și, luându-i în brațe, i-a binecuvântat, punându-și mâinile peste ei” (Mc. 10, 16). Chiar vedem aici o nemulțumire a Mântuitorului față de încercarea ucenicilor Săi de a le împiedica pe mame să își aducă copiii la El. Vroia ca tinerii și copiii să-I fie în preajmă.

De asemenea, în ceea ce privește dobândirea cunoștințelor bune și folositoare, de orice natură ar fi ele, Îl avem drept pildă pe Însuși Iisus, Care, atunci când avea doar doisprezece ani, a fost găsit de părinții Lui „în templu, șezând în mijlocul învățătorilor, ascultându-i și întrebându-i. Și toți care Îl auzeau se minunau de priceperea și de răspunsurile Lui” (Lc. 2, 46-47). Copilul Iisus a fost un elev bun. Ca toți evreii din vremea sa, cunoștea Sfintele Scripturi „de mic copil” (v. II Tim. 3, 15). Aceste scrieri sfinte creează premisele necesare mântuirii noastre, fiind folositoare „spre învățatură, spre mustrare, spre îndreptare, spre înțeleptirea cea întru dreptate” (II Tim. 3, 16). Tânărul are datoria să

caute, ca o albină, orice cunoștință ce îi va fi de folos în cursul vieții.

În ultimii ani, examenele elevilor și ale studenților sunt foarte anevoioase și dificile. Sistemele de intrare în școlile medii și superioare sunt foarte solicitante. Este nevoie ca tânărul să depună multe eforturi, până la limita puterilor, pentru a rezista la concurența dură din perioada examenelor. Adeseori se întâmplă ca cei aflați în examene să fie cuprinși de nervozitate, irascibilitate, stres, presiuni psihologice, gânduri negative în caz de eșec, purtare antisocială în familie sau în afara ei, deznădejde și descurajare. Pentru a putea depăși aceste obstacole, cer ajutorul meditatorilor particulari și al oamenilor care dețin cunoștințele corespunzătoare. De asemenea, nu rareori se întâmplă ca în timpul examenelor să ceară și ajutorul lui Dumnezeu, Cel ce pe toate le cunoaște. Merg astfel la Biserică, se roagă, aprind lumânări, cer rugăciunea preoților.

Biserica noastră, care îmbrățișează toată viața omului, nu trece cu vederea frământările tinerilor, și mai ales a celor care cer ajutorul

lui Hristos. Face rugăciuni, liturghii și cereri speciale, rugându-L pe Dumnezeu să se arate grabnic ajutor și să binecuvânteze eforturile și încercarea copiilor de a intra la școlile pe care și le doresc.

Paraclisul de față, scris anume pentru frământările și luptele tinerilor de a intra la diferitele școli, se adresează lui Hristos, Cel ce este izvorul a toată cunoștința. El conține și o ectenie specială la sfârșit, precum și o rugăciune de susținere a celor ce candidează la învățământul superior. Dându-l publicității, le urăm tuturor copiilor noștri să-L aibă pe Hristos susținător în străduința lor binecuvântată, nobilă și plină de sânguință, să primească de la El putere ca să reziste la examene și luminare ca să le treacă cu note maxime.